

Ang Regalo

Madilim, magulo at malungkot ang mundo
Noong kapanahunan ay ating mga hinuno
Sa araw-araw na gawain ay walang tiyak na tuntunan
Katiwasayan ng hinaharap ay tiyak na alanganin.

Nilalaman ng Banal na Kasulatan
Na ang mga tao'y tutubusin sa kasalanan
Ng Anak ng Diyos na busilak sa kabutihan
Sa puso ng mga nilikha'y umusbong ang kaligayahan.

Hindi na mabilang ang taong lumipis
Ang mga pinangakuan ay parang dahong nalalagas
Ngunit sa puso ng mga isinilang na mga bata
Ang pangako'y patuloy na umiinog at nagbigay-sigla.

Minsan isang anghel ang buong kabanalang sumayad sa lupa
Ang kanyang balita'y nagsabog ng di-mawaring tuwa
Si Hesus ay isinilang ng abang Maria Santisima
Ang Manunubos ay sa sangkatauhan regaleng napakahalaga.

Simulat ni ESPER EAMIGUEL, BSHE IV

Ang Tatlong Hari

Natatingin liwanag sa langit ay nagtlangaw
Kumikinang sa ganda'y nasaklaw
Sa kadiliman ng gabi'y ningning ay nakasisilaw
Yaon ang kumita na sa tatlong hari'y nagbigay-ilaw.

Sa Herusalem ang tatlong hari'y humantong
Kinakulukan ng Manunubos ay ipinagtatong.
Pagsilang Niya'y waring isang di-pangkaraniwang bagtong.
Upang sa Kanya mga pagasamba'y ipuputong.

Tatlong nilikhang walang pangambang nag-unahan
Tanglaw ay kumitang nulas pasa Silangan
Sa Kanyang ganda'y nasinag ang tiyak na Patutunguhan
Sa panaan ni Hesus na Manunubos ng sangkatauhan.

ni TERESITA REYES, BSHE-IV

Ang Mithi Ko'y Ikaw

Irog, saan ka man ngayo'y ibig kong mabatid mo
Na puso kong nagdurusa ay nangungulila sa iyo
Sa akin mang pag-isa ay kaulayaw ko ang malikot kong guni-guni
Larawan mo hirang ay kusang nakaukit at sa isipan ko'y leging nagwawagi.

Oo, nagkasala man ako'y may kahulugan, ngunit di mo naunawaan
Magtatap man ako'y puso mo'y nalason na ng katagalan ng panahon
Pagkat di araw lamang ang lampina kundi mga taon
At sa pagbalik ko'y ibig kong magpalitawan, ngunit pinagkaitan mo ng pagkakataon.

Mula noon ako'y sa iyo'y nagdamdam
Ang kabuuan ng iyang larawan ay pilit kong iniwaglit sa aking isipan
Ibig kong takpan ang aking pandinig upang di ko na marinig ang iyang tinig
Ngunit sayang lamang ang lahat, pagkat ikaw lamang ang aking iniibig.

Ang mga sandali na namagitan ngayon at kahapon ay na-pokatagal
Patuloy ang pagpapalit ang araw, linggo, buwan, at taon
Minsang sisikat ang araw'y minsan ring namang Julubog
Na siyang naging palatandaan: isang araw na naman ang nakaraan.

Ngunit ang sugat ng aking puso'y di maoghilom
Pagkat ako'y karaniwang nilikha lamang upang di ko maramdaman ang
hapi di pangungulila
Puso ko'y walang patlang sa pagnanasang ikaw'y uling makaulayaw
Maging sa pangarap man o panganiip lamang

Di ko malirip, kung ang katayuan ko'y pangarap lamang
O kaya'y ako'y mapasailalim ng iyang kapangyarihan
Ang tangiang naunawaan ko'y mahal kita.....
Malayo man ang kinaroroonan mo'y hahanapin kita sinta,
pagkat mithi ng puso ko hirang ay ikaw.....
ikaw lamang .....

ni V. A. FLOREDELIS, BSFEED-III

Pasko Sa Nayon

Araw ng Pasko ay pawang kaligayahan
Lahat ng tuga-nayon ay nagkakaguluhan,
Batang nagsisigawan sa gitka ng lansangan
Sa bawat sandali ay walang katahimikan.

Bago bumanaag ang sikat ng araw
Maririnig mo ang tugtog ng batingaw
Tugtog ng komparang sa nayo'y naglibot
Nagpapahiwatig ng walang pagkakatok.

Bagama't isang Pasko sa nayon lamang
Lahat ng naroro'y ualiligayahan
Marami ang naghihintay upang ipagdiwang
Ang Paskong siyang laging kininigiliwan.

Ang buong nayo'y parang dinadamitan
Ng iba't ibang kulang na kasuotan
Mga mayayama'y nakipaghiitan
Sa kani-kanilang begong pagkamatan.

Tawana't palakpakan naghari sa sawayan
Sinasalipan ng bandang kininigiliwan
Ang mga binata ay nag-unuhan
Sa pakikipagsayaw sa kadalagaan.

Pasko sa nayong ipinagdiriwang taon-taon
Larua't aliwan nagkalat sa lansangan
Awita't putukan kawayang-kanyon
Na siyang bahagi ng Pasko sa nayon.

ni SOCORRO MATOZA, BSE IV

Ang Aking Handog

Sa iyang kaarawan handog ko'y tangapin.
Malinis kong puso't wagas na damdamin
Sa iyang kaarawan ang tangi kong handog
Puso kong dikala't tapat sa pagmamahal,

O Panginoon, nais kong ligayahin ka sa Paskong ito!
Upang makamtan ko ang tunay na diwa ng Pasko
Sa pamamagitan ng paglilinis... ng puso kong
uhaw sa iyang pag-big!

ni VENUS P. MARTELINO, BSE-IV

SUMUKO RIN

(Buhat sa pahina 25)

kanya at nating niya ang mga sabi-sabi
ng ilan, "Sumuko rin sa wakas."

Gamundo ang pagkahiya ni Nena sa
kanyang ginawa at lalong napatibay ang
sariling magbago. Kumaba ang kanyang
dibid. Nangangamba siyang magkotoo
ang kanyang hinala. Nang imulat niya
ang kanyang luhaang mga mata'y nandoon
na pala siya sa harap ng kanilang
tahanan.

Talaga yatang minamalas si Nena,
para bagang inasap't pinaglalalaruan siya
ng tadhana dahil sa kanyang ginawa,
sapagkat nang pag-akyat niya ng hag-
danan ay nagmamadaling bumaba si Fi-
del kaya sila'y nagkabangata at sabay
ang lagpak sa lupa.

Namangha si Fidel nang makita ang
asawa, mayamaya'y magtayo ng inakay
ang asawa sa itaas. Naskatama ang ka-
nilang paningin at nagnginit na may
halong hiya.

At muli na namang narinig ng mga
kapitbahay ang kanilang halaklukan na
siyang tanda ng kanilang uling pagka-
kaunawaan.